

е първокласенъ глупакъ“. Замине вториятъ, почнатъ и по неговъ адресъ сѫщото. Замине третиятъ, и той билъ такъвъ и онакъвъ. Като остане единъ, той, разбира се, нѣма да каже нищо лошо за себе си. Не се лъжете отъ това, което казватъ хората, защото тѣ по вашъ адресъ могатъ да кажатъ много неприятни работи. Никой не казва истината. Ваши неприятели ще ви кажатъ: „Ти си вагабонтинъ, лъжецъ, калпазанинъ“ — тѣ говорятъ по-скоро истината, отколкото онзи, който ви ласкае: „Ти си благороденъ“. Може да си добъръ, но не толкозъ; да не мислишъ, че си отличенъ. Нѣкой пѫть вървишъ изправенъ, махашъ си рѣцъ и бастунъ, като че ли си разрѣшилъ нѣкоя велика задача на Архимеда; мислишъ, че като тебе нѣма другъ човѣкъ; ако си митаръ, казвашъ си: „Азъ ще управлявамъ свѣта“. Христосъ казва: „Слушай, прѣди години твоите дѣди и прадѣди управляваха, и азъ помня, че тамъ въ мята тевтеръ е написано, че тѣ сѫ извѣршили прѣстїпления; може да влѣзешъ и ти въ тоя пѫть, не се самонадѣвай“. Затуй, въ каквото положение и да се намираме, трѣбва да имаме за идеалъ само Господа Бога. Въ този свѣтъ ще срѣщнемъ много горчиви работи. Може да срѣщнемъ нашъ приятелъ, който ни обича и ще ни каже нѣкои нѣща, които сѫ вѣрни; не казвамъ, че трѣбва да подозирате, че всички сѫ лъжци, не; но, ако 100 души ви похвалятъ, между тѣхъ може да ви кажатъ истината само трима; другите ще ви кажатъ истината или много грубо, или въ много ласкателна форма — двѣ крайности. Истината не е тамъ, а е въ онзи срѣденъ пѫть — като вземете добрите черти на фарисея, неговия отличенъ умъ, схващането и